

TED N. C. WILSON

AJASTUTE LOOTUS

Jeesuse teine tulemine kui
koguduse kuulutuse osa

Eneolematud sündmused kogu maailmas tuletavad meile meelde, et maailm muutub kiiresti. Loodus- ja inimtegevusest tingitud katastroofid muutuvad üha jõulisemaks ja sagedasemaks. Poliitiline olukord muutub paljudes riikides peaaegu võimatuks. Ühiskondlik ja kultuuriline moraal on lagunemas. Ülemaailmne majandus kõigub noateral, olles valmis langema majanduskaosesse. Oikumeenilised liikumised loovad kompromiteerivaid olukordi. Me peame alati teiste kristlaste ja usundite suhtes sõbralikud ja julgustavad olema, kuid me peame olema väga ettevaatlikud, et mitte ühineda oikumeeniliste või muude rühmadega, mis püüavad tasalülitada eripäraseid piibellikke uskumusi, mida seitsmenda päeva adventistid kalliks peavad.

Kuna me näeme, et meie ümber toimuvad kiiresti pöördelised sündmused, siis teame, et need viitavad kõige uskumatumale, elu muutvale sündmusele – Jeesuse Kristuse teisele tulemisele! See on kõigi aastatuhandete usklike lootuste kulminatsioon.

Kirjeldades seda aulist sündmust, kirjutas prohvet Jesaja: „Ja sel päeval öeldakse: „Vaata, see on meie Jumal, keda me ootasime, et ta meid päästaks. See on Issand, keda me ootasime, hõisakem ja tundkem rõõmu tema päästest.“ (Js 25:9). Ja Psalm 50:3 loeme: „Meie Jumal tuleb ega vaiki, tuli põletab tema eel ja tema ümber möllab maru väga.“

Maa peal elades kinnitas Jeesus oma jüngritele: „Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas ma siis oleksin teile öelnud, et ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen

ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina.“ (Jh 14:2, 3) Ta kordab seda lubadust tungivalt Ilmutusraamatus: „Ja vaata, ma tulen peagi! Önnis on see, kes hoiab alal selle raamatu ennustuse sõnu!“ (22:7); „Aga vaata, ma tulen varsti ning toon igaühele palga, ma tasun igaühele tema tegude järgi.“ (22:12); ja „Jah, ma tulen varsti!“ (22:20).

Kui varsti on „varsti“?

Kuid siiski: kui varsti on „varsti“? Meie inimlikust vaatepunktist – eriti tänapäeva Instagrami-maailmas – on kõik, mis on vähem kui kiire, aeglane.

Adventistid on Kristuse teist tulemist kuulutanud juba üle 160 aasta – see võib mõnele tunduda igavikuna. Mõni on pettunud ja kaotanud silmist Kristuse teise tulemise kiireloomulisuse, mis peaks läbima seitsmenda päeva adventistide elu iga aspekti.

Jumala Sõna kõnetab meid täna. Ärge laske kellelgi võtta oma lootust Jeesuse Kristuse peatsele tulekule.

See ei tohiks meid siiski üllatada. Me loeme 2. Peetruse 3:3, 4: „...viimseil päevil tuleb pilkesõnadena pilkajaid, kes käivad iseenese himude järgi ja ütlevad: „Kus on tema tulemise tõotus? Sest pärast seda, kui isad on läinud magama, on jäänud kõik nõnda nagu loomise algusest peale.““

Peetrus juhib tähelepanu sellele, et need pilkajad unustavad tahtlikult, et Jumal lõi taeva ja

maa ning et toimus üleilmne veeuputus. Seejärel hoiatab ta, et ühel päeval hävitatakse kõik tulega.

See lõik jätkub, andes olulist õpetust ja julgustust neile, kes usuvad: „Aga selle juures, mu armsad, ärgu jäägu teie eest varjule, et Issanda juures on üks päev nagu tuhat aastat ja tuhat aastat nagu üks päev. Issand ei viivita tõotust täitmast, nii nagu mõned peavad seda viivitamiseks, vaid tema on teie vastu pikameelne, sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meeleparandusele.“ (Salmid 8, 9)

Kuna Maa ja kõik, mis sellel on, hävitatakse, kutsub see lõik meid üles mõtlema, millised peaksime olema „pühas eluviis ja jumalakartuses, oodates ja kiirendades Jumala päeva tulemist /---/ Seepärast, mu armsad, olge seda oodates toimekad, et teid leitaks tema ees veatuina ja laitmatuina rahus.“ (Salmid 11–14)

Oluline kutsumus

Meil on imeline kutsumus, kui jääme Issanda lähedusse ja laseme Tal end juhtida, kui ootame innukalt Tema tulekut.

Heebrea kirjas julgustatakse meid: „Ärge siis heitke ära oma julgust, mis saab suure palga! /---/ Aga minu õige jääb usust elama, kui ta taganeb, siis ei ole minu hingel temast head meelt. Aga meie ei ole need, kes taganevad hukatuseks, vaid need, kes usuvad ja päästavad hinge.“ (Hb 10:35–39)

Jumala Sõna kõnetab meid täna. Ärge laske kellelgi võtta oma lootust Jeesuse Kristuse peatsele tulekule. Ta tuleb varsti!

Sõnumi kuulutamine

Praegused järjest halvemaks muutuvad olukorrad maailmas peaksid äratama meis tungivat

vajadust olla valmis ja kuulutada Ilmutusraamatu 14. peatüki kolme inglī sõnumit, samal ajal kui ootame Kristuse peatset tagasitulekut.

Mõned võivad öelda, et need sõnumid on poliitiliselt ebakorrektsed ja neid ei ole soovitatav kuulutada; siiski on kolme inglī sõnumid kõige olulisemad sõnumid, mis meile on antud jagada. Need on meie teoloogia ja missioon ning Jumala imelise ülejäänute koguduse olemasolu põhjus.

„Tunnistuste“ 9. köitest loeme: „Seitsmenda päeva adventistid on erilises mõttes seatud maailmas valvuriteks ja valguskandjateks. Neile on usaldatud viimane hoiatus hukkuvale maailmale. /---/ Neile on antud kõige pühalikum töö: esimese, teise ja kolmanda inglī sõnumi kuulutamine. Ei ole ühtegi teist nii olulist tööd. Nad ei tohi lasta millelgi muul oma tähelepanu kõita.“*

Need võimsad lõpuaja sõnumid, mis on kirjas Ilmutus 14:6–12, on jagatud kolme ossa. Prohvetluse vaim ütleb meile, et esimest ja teist sõnumit kuulutasid varased adventusklid. Kolmas sõnum lisandub kahele esimesele ja seda kuulutatakse vahetult enne Jeesuse tagasitulekut. Nende kolme sõnumi kombinatsioon on Jumala viimane üleskutse sellele maailmale, et valmistuda kohtumiseks Jeesusega.

See on see põnev tulevik, milleks meid on volitatud ja varustatud – viia lõpule Jumala suur töö, kuulutades neid võimsaid sõnumeid! Ainult täielikult Jeesusele ja Püha Vaimu väele tuginedes suudame midagi saavutada! Jumal valmistab igaüht meist ette millekski väga ebatavaliseks, mis peagi juhtub – Püha Vaimu hilise vihma väljavalamiseks. Ja kui me

saame selle erilise annī, siis töötab Jumal võimsalt meie kaudu, et jõuda selle sõnumiga kogu maailma. Ja siis saabub lõpp.

Toetume Issandale

Jeesus tuleb varsti! Me peame täielikult toetuma Tema armule ja õiglusele. Me peame olema ustavad misjonikutsele, mille Ta on meile andnud. Me loeme 2. Peetruse 3:10–13: „Aga Issanda päev tuleb nagu varas. Siis hukuvad taevad raginal, algained lagunevad lõõmates /---/ Kui see kõik nõnda laguneb – missugused siis peate olema teie pühas eluviisis ja jumalakartuses, oodates ja kiirendades Jumala päeva tulemist, mil taevad põledes lagunevad ja algained lõõmates ära sulavad. Meie ootame aga tema töötuse järgi uusi taevaid ja uut maad, kus elab õigus.“

Jumal on lubanud anda meile oma jõudu, et viia see töö lõpule.

Kas sa ootad seitsmenda päeva adventistina ustavalt uut taevast ja uut maad? Kas sa seisad kindlalt Issanda piibelliku tõe ja Jumala suure kuulutuse eest, mida kolm inglī Ilmutusraamatu 14. peatükis kuulutavad? Kas sinu ustavus Jumalale on teada kõigile, kes sinuga kokku puutuvad? Kas oled veendunud, et Jumalal on oma jääk-koguduse jaoks eriline plaan? Me ei ütle, et oleme erilisemad kui teised. Me kõik vajame meie Issanda päästvat armu ja halastust. Kuid Jumal on kutsunud meid, seitsmenda päeva adventiste, edastama oma

lõpuajasõnumit ja seisma tõe eest, isegi siis kui taevas langeb. Ta kutsub meid olema tänapäeva ilmalikus, materialistlikus, post-modernses maailmas ustavad tunnistajad.

Tulevikuvaade

Ühel päeval varsti näeme idataevas väikest tumedat pilve, mis on umbes inimese rusika suurune. See muutub üha suuremaks ja suuremaks ning heledamaks ja heledamaks – kogu taevas valatakse selleks Maa ajaloo kulminatsiooniks välja. Kõik näevad Teda samal ajal – see on taeva ime. Ja seal, miljonite inglīte keskel istub see, keda oleme oodanud. Mitte alandlik murtud Tall, mitte ülempreester, vaid kuningate Kuningas ja isandate Issand, Jeesus Kristus, meie Lunastaja! Me vaatame üles ja ütleme: „See on Jumal, keda me oleme oodanud.“ Kristus vaatab alla ja ütleb: „Hästi tehtud, head ja ustavad sulased, tulge oma Issanda rõõmusse!“ Ja me tõuseme üles, et kohtuda Issandaga ja minna koju, et olla igavesti koos Temaga!

Jumal on lubanud anda meile oma jõudu, et viia see töö lõpule. Ta valab oma rahvale välja hilise vihma, et kuulutada kolme inglī sõnumit ja viia oma töö lõpule ühendatud kogudusena.

Pühendagem enda elu, energia, talendid, ressursid ja aeg Jumala töö lõpuleviimisele, et võita Tema väes võimalikult palju inimesi ja minna koju! 🙏

Ted N. C. Wilson oli aastatel 2015–2025 adventkoguduse peakonverentsi esimees.

* Ellen G. White, „Tunnistused kogudusele“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), 9.kd, lk 19.

**MUL EI OLE
TEISI KÄSI
PEALE SINU KÄTE**

Kui vandaalid mürdsid San Diegos Californias asuva kiriku ees Jeesuse kuju käed ära, pani kiriku töötaja sinna sildi, mis oli nähtav kõigile möödasõitjatele. See oli pigem üleskutse, mitte hukkamõistev sõnum kahjustuste eest vastutavatele isikutele. Sildil oli kirjas: „Mul ei ole teisi käsi peale sinu käte.“

Vahetult enne meie planeedilt lahkumist ja taevasse tõusmist ütles Jeesus oma lähimatele sõpradele: „...te peate olema minu tunnistajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaal ning ilmamaa äärteni.“ (Ap 1:8) Need sõnad olid kaja sellele, mida Jeesus ütles Matteuse 28:19, 20: „Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni.“

Suur misjonikask kannab olulist tõde: Jeesuse käed ei ole muud kui Tema järgijate käed. Oma jüngritega hüvasti jättes usaldas Ta neile töö, et jõuda evangeeliumi päästesõnumiga kadunud maailmani.

Tänapäeval on maailma enam kui kaheksast miljardist inimesest hinnanguliselt vähem kui 2,5 miljardit kristlased.¹ Paljud neist umbes viiest ja poolest miljardist inimesest, kes ei ole kristlased, ei ole Jeesusest või ristist kunagi kuulnudki. Kuidas peaks siis kogudus või selle liige suutma nii suurt rahvahulka mõjutada?

Kadunud

Luuka evangeeliumi 15. peatükis rääkis Jeesus kolm erinevat tähendamissõna, et julgustada oma rahvast vastu võtma eesõigust rääkida teistele Jeesusest. Kuigi need tähendamissõnad on

oma olemuselt sarnased, rõhutavad nad erinevaid tõdesid.

Tähendamissõna kadunud pojast õpetab midagi olulist Jumala südame kohta: kuigi inimene võib otsustada Jumala hüljata, ei jäta Jumal kadunud inimest maha.

Kadunud poeg paranes oma enesekesksusest pärast seda, kui oli kaotanud kõik, mille kohta ta varem oli arvanud, et see toob talle õnne. Meenutades kogetud armastust, pöördus ta tagasi koju, minetanud nii raha kui ka uhkuse ja olles valmis võtma sulase rolli, kui see tähendaks, et ta saaks taas oma isa juures olla. Tähendamissõna kadunud pojast õpetab midagi olulist Jumala südame kohta: kuigi inimene võib otsustada Jumala hüljata, ei jäta Jumal kadunud inimest maha. Kui noormees oli seakarjas ja nälg nälis tema kõhtu, tuli ta mõistusele (Lk 15:17), kui ta kuulis Jumala Vaimu, kes tema südant kõnetas. Püha Vaim on ikka veel eksleva patustaja juures, kutsudes teda üles pöörduma tagasi Jumala armastava südame turvalisusesse. Jumal ei jäta eksinud inimest üksi koduteed leidma.

Erinevalt kadunud pojast ei teadnud kadunud münt ise, et on kadunud. Münti omanik pühkis ja otsis, kuni leidis oma väärtusliku

vara. Kui naine, kes kaotas oma hõbemündi, oli ilma millestki väärtuslikust ja isa oli kaotanud ühe oma poegadest, siis kolmas tähendamissõna räägib mehest, kes kaotas vaid 1% oma karjast. Kuigi hobused võivad maksta miljoneid dollareid ning pullid ja lehmad võivad väärt olla tuhandeid, ei ole tavaline lammased eriti väärtuslik. Ometi jätab karjane kadunud lamba tähendamissõnas 99 lammast maha, et minna potentsiaalselt ohtlikule maale ja tuua tagasi üks lammast.

On ime, et karjane üldse teadis, et üks tema lammast on kadunud. Pelgalt pealevaatamisega on võimatu eristada 100 lammast 99 lammast. On selge, et see karjane jälgis oma karja hoolikalt, mis näitab Jumala tohutut armastust oma eksinud laste vastu. Jumal märkab, kui üks Tema lastest eksleb, ja hoolib piisavalt, et oli valmis võtma ette universumi kõige kallima päästeoperatsiooni.

Pelgalt pealevaatamisega on võimatu eristada 100 lammast 99 lammast.

Raamatus „Ajastute igatsus“ kirjutab Ellen White: „Üheainsa inimese hind on võrreldamatu.“²

Jeesuse küsimus variseridele on täna suunatud kogudusele: „Missugune inimene teie seast, kui tal on sada lammast ja ta ühe neist kaotab, ei jäta neid üheksatükki üheksat kõrbe ega lähe kadunule järele, kuni ta tema leiab?“ (Lk 15:4) See oli retooriline

küsimus. Loomulikult otsiksid nad kadunud lammast! Nagu Jeesus ühel teisel korral ütles: „Kui palju tähtsam lambast on nüüd inimene! Tähendab, hingamispäeval tohib teha head.“ (Mt 12:12)

Mida Jumal näeb

Kodu lähedal kõndides kuulsin enda kõrval kerget sahinat. Uurides nägin väikest kummalise välimusega olendit, kellel olid silmi meenutavad märgid ja kaks antenni, mis liikusid küljelt küljele. Pildistasin ja filmisin seda roomikutaolist olendit ning läksin koju, et seda oma naisele näidata.

Seal, kus sina näed eksinud inimest, näeb Jumal seda, kes võiks olla julge tõetunnistaja.

Tema vastus oli: „Kus see on? Me peame ta päästma! Vii mind kohe sinna!“ Ta haaras purgi, kõndis tänavale, korjas olendi üles ja tõi koju. Pärast kiiret internetiotsingut avastas ta, et tegemist on liblika vastsega.

Ta pani vastse tema uude elupaika. Me ootasime ja jälgisime, kuid järgnevatel päevadel ei paistnud ta üldse midagi tegevat. Paar nädalat hiljem sain oma naiselt põneva sõnumi. „Vaata seda!“ kirjutas ta. Ajal, kui keegi seda tähele ei osanud panna, oli välja ilmunud ilus kollakas-must liblikas. Ta sirutas soojas päikesevalguses oma tiibu, enne kui kõrgele õhku tõusis ja ära lendas.

Kui mina nägin putukat, siis mu naine nägi, mis sellest võib saada, ja tundis kaastunnet abitu olendi

vastu. Seal, kus sina näed eksinud inimest, näeb Jumal seda, kes võiks olla julge tõetunnistaja. Seal, kus sa näed kedagi, kes ei austa Piiblit, näeb Jumal potentsiaalset kirikukooli õpetajat, pastorit või misjonäri. Seal, kus sa näed hoolimatut hinge, näeb Jumal kedagi, keda Ta saab muuta ja seejärel kasutada selleks, et jagada evangeeliumi valgust teistelegi.

Kuna maailmas on miljardeid inimesi, kes ei tea Jeesuse päästest midagi ja nad suunduvad oma haua poole Kristuseta, nõuab kaastunne, et me jõuaksime nendeni heade sõnumitega Kristuse päästest. Kui mõned nägid demonite käes vaevlevat meest, siis Jeesus nägi misjonäri, kes varsti pärast seda „läks ja hakkas Kümnelinnamaal kuulutama, mida kõik Jeesus talle oli teinud, ja kõik panid seda imeks“ (Mk 5:20).

Pärast kohtumist Jeesusega kiirustas naine kaevu juurest oma koju kui evangeeliumitööline. „Tulge vaadake inimest, kes ütles mulle kõik, mis ma olen teinud! Kas mitte tema pole Messias?“ ... Aga palju samaarlasi sellest külast uskus Jeesusesse naise sõnade tõttu, kes tunnistas: „Tema ütles mulle kõik, mis ma olen teinud.““ (Jh 4:29, 39)

„Ja seda Kuningriigi evangeeliumi kuulutatakse kogu ilmamaale, tunnistuseks kõigile rahvastele, ja siis tuleb lõpp.“ (Mt 24:14) Jeesus kõneleb oma kogudusega täna ja ütleb: „Mul ei ole teisi käsi peale teie omade.“

1 Pam Wasserman, „World Population by Religion: A Global Tapestry of Faith,“ 12.01.2024. <https://populationeducation.org/world-population-by-religion-a-global-tapestry-of-faith/> Accessed January 21, 2025

2 Ellen G. White, „Ajastute igatsus“ (Mountain View, Calif. Pacific Press Pub. Assn., 1898), lk 578.

Palvenädala loengute autor on **John Bradshaw**, Tennessee osariigis Collegedale'is asuva meediaevangelismi teenistuse **It Is Written** president.

Tema saateid on filmitud kuuel kontinendil ning neid vaadatakse üle maailma. Pastor Bradshaw on viinud läbi üle saja evangeelse-seminari linnades üle maailma. Ta on tänulik, et saab töötada meeskonnas, kus on inimesed, kes on pühendunud igavese evangeeliumi kuulutamisele. Ta on abielus Melissaga ja neil on kaks last.

KOGUDUSE MISSION

Seda võib olla lihtne unustada.

Need, kes pärast pettumust usus edasi liikusid, said Jumalalt antud volituse viia evangeelium maailma.

See, et unustad kohtumise või kuhu panid võtmed, ei ole midagi ebatavalist. Aga kuidas saab keegi unustada 11 000 naela – peaaegu 5500 kilogrammi kulda?

Selleks, et sissetungijad ei saaks seda varastada, kaeti kuldne Buddha kuju, mis asub tänapäeval Tais, kipsiga. Aja jooksul unustati Buddha tegelik sisu ja seda hoiti lihtsa plekk-katuse all. Kulus peaaegu 200 aastat, enne kui kuju väärtus taasavastati. Pärast seda, kui kuju ümberpaigutamise ajal maha kukkus, murdus osa kipsist maha ja paljastas selle all peidus oleva kulla. Tänapäeval eksponeeritakse kuldset Buddha kuju elegantses templis Chao Phraya jõe kaldal Bangkoki kesklinnas. Üle 250 miljoni USA dollarit¹ väärt olev kuju oli põlvkondadeks unustatud.

Milline tragöödia oleks, kui kogudus unustaks oma olemasolu põhjuse.

On võimalik unustada midagi palju tähtsamat. Raamat „Apostlite teod“ algab nende sõnadega: „Kogudus on Jumalast määratud tööriist inimeste päästmiseks. Kogudus organiseeriti teenimiseks ning selle missiooniks on viia maailmale evangeeliumi.“² Milline tragöödia oleks, kui kogudus unustaks oma olemasolu põhjuse.

Taas prohveteerida

Ilmutusraamatu 10. peatükk räägib sellest, mida sageli

nimetatakse suureks pettumuseks. 1844. aastal ootasid baptisti pastori ja adventisti William Milleri järgijad kannatamatult Jeesuse tagasitulekut. Pühakiri kirjeldab, et nende kogemus oli algul nii magus kui mesi, enne kui see muutus tõeliselt kibedaks. Ometi oli Jumalal selle piiritletud usklike rühma jaoks väga selge nõuanne: „Sa pead jälle ennustama rahvaste ja paganate ja keelte ja paljude kuningate kohta!“ (Ilm 10:11) Need, kes pärast pettumust usus edasi läksid, said Jumalalt mandaadi viia evangeelium kogu maailma.

Sellest ajast peale, kui pettunud milleriidid mõistsid, et Jeesus ei tule tagasi, nagu nad olid oodanud, ei ole koguduse missiooni osas midagi muutunud. Kui üldse, siis on kogudusele antud mandaat veelgi olulisemaks muutunud. Johannes kirjutas Ilmutusraamatus kolmest inglise, kes igaüks kandsid sõnumit, mis peab viimsetel päevadel jõudma kogu maailma.

„Ma nägin teist inglise keset taevast lendavat; sellel oli igavene evangeelium, et kuulutada evangeeliumi neile, kes elavad ilma maal – kõigile paganahõimudele ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele. Ja ta hüüdis suure häälega: „Kartke Jumalat ning ülistage teda, sest tema kohtumõistmise tund on tulnud, ning kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja vete allikad!““ (Ilm 14:6, 7) Teine ingel hoiatab Paabeli ja selle propageeritava vaimse segaduse eest, öeldes, et langenud Paabel on oma joovastava veiniga maailma segadusse ajanud. Seejärel järgneb kolmanda inglise kompromissitu sõnum, mis hoiatab, et need, kes on takerdunud maa viimaste päevade suurde ärataganemisse, ei saa päästetud.

Kolme inglise sõnumi lõpus on kirjeldus neist, kes on valmis kohtuma Jeesusega, kui ta tagasi tuleb. „Siin olgu kannatlikkust pühadel, kes hoiavad alal Jumala käske ja Jeesuse usku!“ (Ilm 14:12)

Sellest ajast peale, kui pettunud milleriidid mõistsid, et Jeesus ei tule tagasi, nagu nad olid oodanud, ei ole koguduse missiooni osas midagi muutunud.

Selles kirjakohas on koguduse olemasolu põhjus: kuulutada evangeeliumi igale loodule taeva all. Kui kogudus unustab oma missiooni, siis jääb ta seisma, atrofeerub ja minetab oma missiooni – missiooni, milleks on maailmale Tema täiuse kuulutamine, Tema kirkuse ilmutamine ja Jumala armastuse lõplik ja täielik ilmutamine ka vürstkondadele ja võimudele taevastes paikades.³

Voola või mine

Prohvet Hesekiel kujutas koguduse missiooni kui jõge, mis voolab Jumala templist. Esialgu väike oja, muutus see lõpuks: „...vesi oli paras ujumiseks, jõgi, millest ei saadud läbi minna.“ (Hs 47:5) Kui jõgi voolas läbi kõrbe, jättis ta endast maha „kõiksugu viljapuid; nende lehed ei närtsi ja nende vili ei lõpe: nad kannavad igas kuus uudsevilja, sest vesi nende jaoks voolab pühamust; nende vili on toiduks ja nende lehed terviseks.“

(Hs 47:12) See jõgi, mis kujutab evangeeliumi kuulutatavat kogudust, voolab Surnumerre, mille vesi paranes (salm 8). „Ja kõik elavad hinged, kes liiguvad seal, kuhu need jõed iganes tulevad, virguvad ellu ja seal on väga palju kalu; sest kui need veed jõuavad sinna ja vesi paraneb, siis virguvad kõik ellu seal, kuhu see jõgi tuleb.“ (Hs 47:9)

Selles kirjakohas on koguduse olemasolu põhjus: kuulutada evangeeliumi igale loodule taeva all.

Jõgi toob elu ja tervendust, kuhu iganes ta voolab. Selline peab olema koguduse mõju.

Sõnumiga ristilöödud, ülestõusnud ja peatselt saabuvast Päästjast peab kogudus olema segaduses ja katkises maailmas elu lõhn. Kui kogudus on pühendunud Jeesuse ülendamisele ja Tema peatse tagasituleku kuulutamisele, siis ei saa ta teisiti kui Jumala auks edasi liikuda.

Kogudus on aga saanud taevase ülesande olla kõike muud kui staatiline või liikumatu.

Gümnaasiumiõpilased õpivad, et inertsus on liikuva objekti kalduvus jääda liikuma või paigaloleva objekti kalduvus jääda paigale, kui välise jõu mõjul ei muudeta selle kiirust või suunda. Paljud neist loodusteaduste õpilastest õpivad hiljem, et inertsusel võib olla oluline mõju ka koguduses, sest paigalolevad kogudused jäävad paigale, osutades vastupanu kiiruse ja suuna muutmise mõjutustele. Kogudus on aga saanud taevase ülesande olla kõike muud kui staatiline või liikumatu. Jeesus on kutsunud kogudust voolama või, nagu suures misjonikäsus on sõnastatud: minema.

Jumala tahe koguduse jaoks on ühemõtteline. Meid on kutsutud viima maailma evangeeliumi. Kuigi sageli esitatakse mõte, et ühiskonda on liiga raske jõuda, ütles Ellen White kord: „Kõikjal üle maailma vaatavad mehed ja naised igatsedes taeva poole.

Palved, pisarad ja küsimused kerkivad üles hingedest, kes igatsevad valgust, armu ja Püha Vaimu. Paljud on Jumala riigile väga lähedal ning ootavad ainult, et neid sisse kutsutakse.“⁴ Kogu maailmas ootavad inimesed ainult seda, et neid sisse kutsutakse.

Las kogudus voolab nagu jõgi väljapoole oma piire, ümbritsevatesse kogukondadesse, tuues elu ja tervist, näidates teed Jeesuse juurde, kes on „tee, tõde ja elu“. (Jh 14:6) Jumal on meid kutsunud taas prohvetlikult kuulutama, viima kolme ingli sõnumeid maailma.

Seda ei tohi me kunagi unustada.🙏

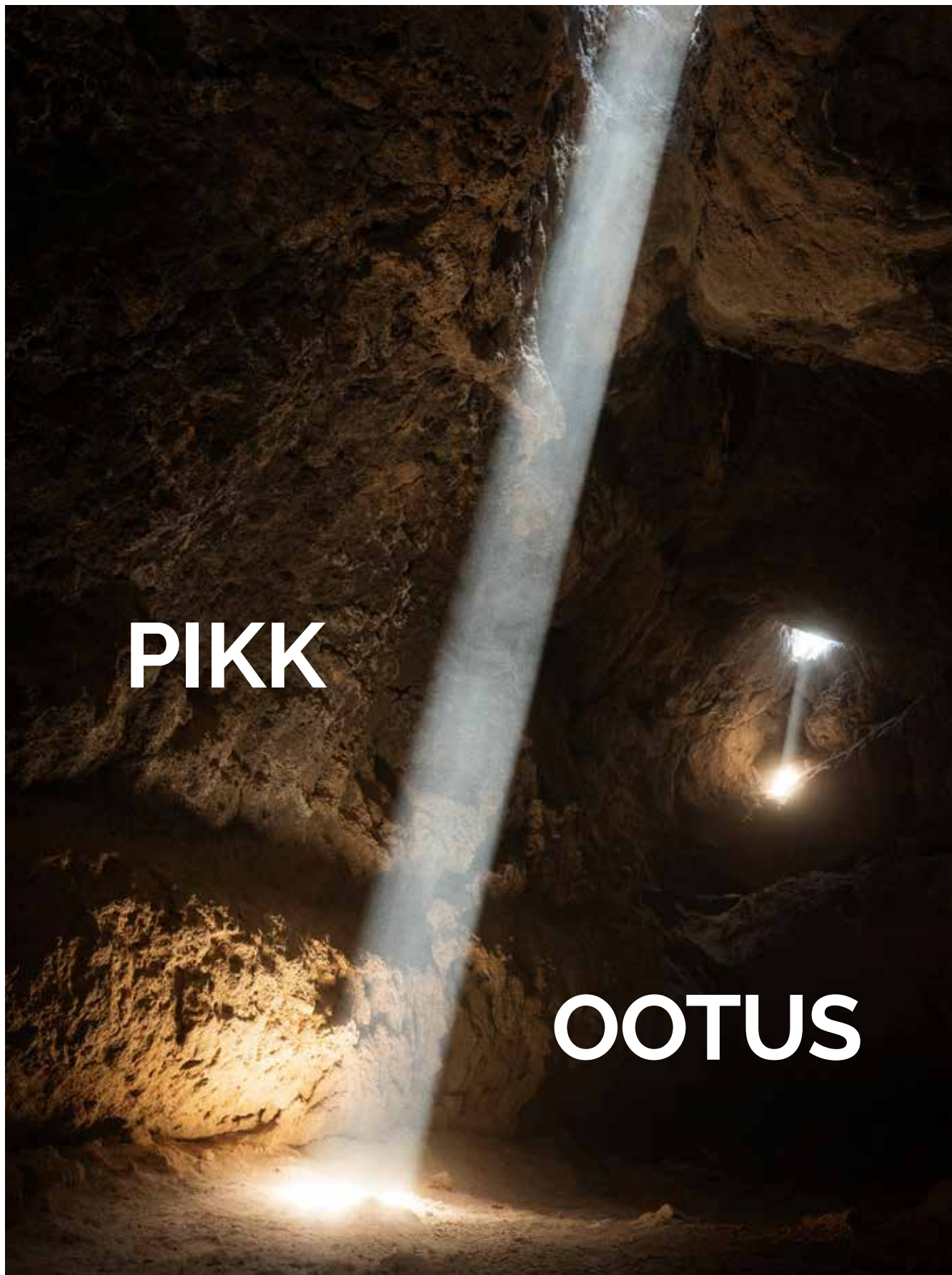
1 Hinnanguliselt 250 miljonit USA dollarit aastal 2013 (Howard Hillman, “Golden Buddha Statue: Travel Tips You Can Trust“ https://www.hillmanwonders.com/thailand/golden_buddha_statue.htm#google_vignette. Artiklit kasutatud 21.01.2025, nüüd on inflatsiooni mõjul selle väärtus 330 miljonit USA dollarit.

2 Ellen G. White, „Apostlite teod“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1911) lk 9.

3 *Ibid.*

4 *Ibid.* lk 109.

PIKK

OOTUS

Ootamine võib olla raske. Pärast seda, kui 2023. aasta novembris varises Himajala põhjaosas ehitatava tunneli üks osa kokku, jäi 41 töolist tohtu rusuhunniku alla lõksu. Peaaegu viie kilomeetri pikkune tunnel oleks parandanud juurdepääsu hinduistlikele palverännakupaikadele ja loonud võimalusi majanduse arenguks. Ehitus toimus piirkonnas, mida üks geoloog kirjeldas kui muredat kaljumas-siivi ja oli teada, et võib tekkida varinguid. Pärast mitut ebaõnnestunud katset keeruliste masinate abil lõksu jäänud töölisteni jõuda kaevas 24 söekaevurist koosnev meeskond käsitsi läbi suure rusuhunniku ja pääses kannatada saanud töölisteni. Seitseteist murelikku päeva hiljem, mis möödusid tohtu rusuhunniku all lõksus, ütles üks päästetud meestest: „Kui sai selgeks, et oleme seal kaua, muutusime rahutuks.“¹ Päästjate saabumist oli raske oodata, kuid sama mees ütles siiski, et ta ei kaotanud hetkekski lootust.

Päästjate saabumist oli raske oodata, kuid sama mees ütles siiski, et ta ei kaotanud hetkekski lootust.

Meie õnnis lootus

Pärast inimkonna väärikuse katastroofilist kokkuvarisemist 6000 aastat tagasi Eedeni aias ootab planeet Maa päästmist. „Me ju teame, et kogu loodu ägab

üheskoos sünnitusvaludes tänini.“ (Rm 8:22) Kogu maailmas maadlevad inimesed raskustega, mida ükski inimene ei suuda lahendada. Isiklik, füüsiline, suhetega seotud ja ühiskondlik surve suureneb ja mis, ei viita sellele, et tänaseid probleeme saaks lahendada inimsekkumisega.

Ometi ootame Jumala lastena helget tulevikku. Sest nagu 41 mehe dramaatiline päästmine Indias, katkestab Jeesuse teine tulemine ühel päeval elu, nagu me seda tunneme, ja juhatab sisse igaviku. „Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud.“ (Ilm 21:4)

Mõeldes sellele, et kogudus on pikka aega kuulutanud ja kirjutanud Jeesuse teisest tulemisest ning seda igatsenud, võivad mõned siiski küsida, kas on mõistlik uskuda, et Jeesus tuleb varsti tagasi. Kuigi autorid ja kõnelejad osutavad maailmas valitsevale kurjusele kui tõendile teise tulemise lähedusest, peame meeles hoidma, et see siin on juba ammusest ajast patune maailm. Esimesest sündinud inimesest sai mõrtsukas. Enam kui 4000 aastat tagasi oli seda planeeti mõjutanud riknemine nii ulatuslik, et Jumal hävitas maailma veeuputusega, säilitades vaid kaheksa inimest. Pole ime, et mõned võivad küsida: „Kus on tema tulemise tõotus?“ (2Pt 3:4)

Kuid usklik, kes ootab „õndsas lootuse täitumist“ (Tt 2:13), peab meeles, et Piibel ütleb: „...sest me käime usus, mitte nägemises.“ (2Kr 5:7) Kuigi me ei tea Jeesuse tagasituleku päeva ega tundi, on meil põhjust usaldada, et Jumal peab oma sõna.

Töotuse ootus

Mõned uurijad arvavad, et kui Kain sündis, uskus Eeva, et ta on sünnitanud Messia. Ellen White kirjutas, et Aadam ja Eeva „võtsid oma esimese poja vastu rõõmsa lootusega, et tema ongi päästja. Kuid töotuse täitumine viibis.“² Messia tulekuni kulus veel mitu tuhat aastat.

Isiklik, füüsiline, suhetega seotud ja ühiskondlik surve suureneb ja miski, ei viita sellele, et tänaseid probleeme saaks lahendada inimsekkumisega.

Pärast seda, kui Jumal lubas Aabrahamile Kaananimaad, möödus umbes pool aastatuhandet, enne kui Iisraeli lapsed sisenesid töötatud maale. Egiptuse kuuma päikese käes orjastatud heebreala-sel võis tekkida kiusatus mõelda, et Jumala rahvas jääb igavesti vangi. Kui „Egiptuses tõusis uus kuningas, kes Joosepit ei tundnud“ (2Ms 1:8), võisid mõtted töötatud maast tunduda fantaasiana. Ometi hukkusid dramaatiliselt iga Egiptuse perekonna esmasündinud, tule- ja pilvesammas juhtis ja kaitses Jumala rahvast ning Punane meri lahkes imekombel, võimaldades Jumala rahval vangistusest pääseda. Pärast pikka ootamist oli Jumala rahvas äkki vaba.

On inimlikult loomulik vaadata prohvetikuulutuste täitumist ja

püüda hinnata, kui lähedal me Jeesuse tagasitulekule oleme.

Kas on mõistlik uskuda, et Jeesus tuleb varsti tagasi?

Sõjad, haiguspuhangud, majanduslik ebastabiilsus ja tehnoloogiline areng näitavad, et Jeesuse teine tulemine on peatselt käes. Pärast oma tuleku märkide loetlemist ütles Jeesus tulevaste aegade jüngritele, et „kui kõik see hakkab sündima“ (Lk 21:28), võime olla kindlad, et Tema tagasitulek ei ole mitte ainult lähedal, vaid „ukse taga“ (Mt 24:33). Ometi lähevad Iisraeli emad ja isad, kes olid kord veendunud, et nad näevad Jeesuse tagasitulekut oma eluajal, unele, ilma et nad näeksid, kuidas taevast nagu rullraamat taganeb (vt Ilm 6:14).

Kus me oleme?

Aja märgid, millest Jeesus rääkis, ei ole sellised märgid, mis ütlevad, kui kaugele peame minema, pigem on need sellised märgid, mis annavad teada, mis teel me oleme. Kui inimene sõidab Ühendkuningriigis Londonist Leedsi, teab ta Londonist lahkudes, et tal on sihtkohta jõudmiseks umbes 320 kilomeetrit. Isegi ilma, et inimene teaks, kui kaugele ta peab sõitma, annab märk M1 teada, et ta on õigel teel.

„Tunnistuste“ üheksandas köites kirjutab Ellen White: „Meie maailmas toimuvad varsti suured muutused ja lõplikud liikumised on kiired.“³ Sündmused, mis toovad kaasa Jeesuse tagasi tulemise, täituvad kiiresti ja ajal, mida

vähesed ootavad. Meie ülesanne on oodata Jeesust kannatlikult ja usust, uskudes, et Ta tuleb tagasi ja võtab meid enda juurde, et kus Tema on, seal oleksime ka meie (Jh 14:3).

„Ärge siis heitke ära oma julgust, mis saab suure palga! Teile läheb vaja kannatlikkust, et te Jumala tahtmist täites saaksite kätte töotuse. „Sest veel ainult pisut, pisut, siis tuleb see, kes peab tulema, ega viivita. Aga minu õige jääb usust elama, kui ta taganeb, siis ei ole minu hingel temast head meelt.“ Aga meie ei ole need, kes taganevad hukatuseks, vaid need, kes usuvad ja päästavad hinge.“ (Hb 10:35–39)

Sündmused, mis toovad kaasa Jeesuse tagasi tulemise, täituvad kiiresti ja ajal, mida vähesed ootavad.

Hoolimata sellest, mis välja paistab, ja olenemata sellest, kui kaua me oleme oodanud, võime olla kindlad, et Jeesus tuleb varsti tagasi. Ta on seda lubanud. Ja sel päeval päästetakse meid nagu lõksu jäänud ehitustöölised Indias, meid vabastatakse patusest maailmast, et saaksime nautida igavese elu õnnistusi.

Soovin, et saaksime Jumala rahva kohta öelda, et me oleme need, kes ei kaotanud hetkekski lootust. 🙏

1 Shweta Sharma, „We were hungry, but we never lost hope: Survivors recount 17-day ordeal trapped in India tunnel“ November 29, 2023. <https://www.independent.co.uk/asia/india/uttarakhand-tunnel-rescue-silkyara-collapse-b2455217.html>. Accessed January 22, 2025.

2 Ellen G. White „Ajastute igatsus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898), lk 31.

3 Ellen G. White „Tunnistused kogudusele“ 9. kd (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1909), lk 11.

OLE HÕIVATUD

William uskus, et ta ristiti just Jeesuse teise tulemise ajaks. Pärast Piibli

uurimist ja prohvetlusega tutvumist oli ta veendunud, et Maa ajaloo viimased päevad on peatselt käes. Ta tundis kergendust, et Jumal oli temani jõudnud. Vaid veidi veel, uskus William, ja ta ei oleks olnud valmis Jeesusega Tema tagasitulekul kohtuma.

Kui William ristiti, oli Leonid Brežnev Nõukogude Liidu juht ja Ian Smith Rodeesia (praeguse Zimbabwe) peaminister. Samal aastal lõppes Vietnami sõda, samas kui Berliini müür püsis veel 14 aastat. 1975. aastal oli William veendunud, et ta oli üks viimaseid, kes oli teise tulemise ajaks Jeesuse juurde jõudnud.

1975. aastal oli William veendunud, et ta oli üks viimaseid, kes oli teise tulemise ajaks Jeesuse juurde jõudnud.

Tõsi on see, et me ei tea Jeesuse tagasituleku ajastuse kohta palju muud, kui et me usume, et Jeesus tuleb „varsti“. Meil on palju häid põhjusi uskumiseks, eriti kui arvestada Jeesuse tagasituleku märke, mis on kirjas Matteuse 24. ja Luuka 21. peatükis. Kuid peale „varsti“ või „väga varsti“ ei tea me, millal Jeesus tagasi tuleb. Nagu Jeesus ise ütles: „Seda päeva või tundi ei tea aga keegi.“ (Mt 24:36)

Meil on palju häid põhjusi uskumiseks, eriti kui arvestada Jeesuse tagasituleku märke, mis on kirjas Matteuse 24. ja Luuka 21. peatükis.

See ei tähenda, et me kahtleme Jeesuse peatses tagasipöördumises. See on kuri sulane, kes ütleb: „Mu isand viibib.“ (Mt 24:48) Kuigi Paulus ei pidanud kirjutama tessalooniklastele „aegade ja tundide kohta“ (1Ts 5:1), kirjutas ta siiski sellest, et Jumala rahvas ootab „õndsas lootuse täitumist ning suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse kirkuse ilmumist“ (Tt 2:13).

Samal ajal kui me ootame

Jeesuse tagasituleku ilmne viibimine ei ole ainult halb uudis. Kui Jeesus oleks tagasi tulnud paar põlvkonda tagasi, ei oleks ühelgi praegu elaval inimesel igavest elu. Ja paljud sõbrad ja pereliikmed, kes praegu Jeesusega ei käi, tulevad lõpuks meeleparandusele ja leiavad tee Jumala juurde.

Üks Jeesuse tähendamissõnadest näitab, et mitte Tema tagasituleku aeg ei ole kõige tähtsam. Pöördudes inimeste poole, kes „arvasid, et Jumala riik otsekohe ilmsiks saab“, ütles Jeesus: „Üks kõrgest soost inimene reisis kaugele maale, et omandada kuningriik ja siis pöörduda tagasi. Ning ta kutsus kümme oma sulastest ja andis neile kümme naela raha

ja ütles neile: „Kaubelge, kuni ma tagasi tulen!““ (Lk 19:11–13)

Kasutatud kreeka sõna näitab, et mees kutsus oma teenijaid üles kauplema või tegema äri nende talentidega, mis ta neile oli andnud. Ja kuigi tähendamissõnas on öeldud, et ta läheb ära ja tuleb tagasi, ei ole midagi mainitud tema tagasituleku ajastuse kohta. Ta annab lihtsalt kinnituse, et ta tuleb tagasi, ja juhendab teenijaid, et nad pidid selle ajani hõivatud olema. Nad pidid tegelema oma asjadega nii kaua, kuni ta tagasi tuleb. Neile, kes usuvad, et Jumala riik peaks otsekohe ilmsiks saama, on sõnum selge.

Kui Jeesus naaseb viie aasta pärast, peavad Jumala inimesed need viis aastat hõivatud olema. Kui Ta tuleb tagasi kümne, kahekümne või kolmekümne aasta pärast, peavad Jeesusesse uskujad tegelema selle aja jooksul oma Isa asjadega. Olenemata sellest, kas ooteaeg on pikk või lühike, tuleb tegeleda Jumala teenimisega, jagada head sõnumit ja kuulutada kolme ingli sõnumeid.

Tõuskem üles

Nehemja raamatus naaseb Jumala rahvas Paabelist Jeruusalemma. Kuigi nad on endiselt Meeda-Pärsia võimu all, antakse neile luba Jeruusalemm üles ehitada ja hävitatud linnas ühiskond uuesti korrastada.

„Siis ülempreester Eljasib ja tema vennad preestrid võtsid kätte ja ehtasid Lambavärava; nad pühitsesid selle ja panid sellele väravad ette, ja pühitsesid kuni Sajatornini ja kuni Hananeli tornini. Ja nende kõrval ehtasid Jeeriko mehed; nende kõrval ehtas Sakkur, Imri poeg. Ja Kalavärava ehtasid Senaa pojad; nemad raiusid selle palkidest ja panid sellele ette väravad, lukud ja riivid.

Ja nende kõrval parandas Mere-mot, Hakkosi poja Uuri ja poeg; nende kõrval parandas Mesullam, Mesesabeli poja Berekja poeg; nende kõrval parandas Saadek, Baana poeg.“ (Ne 3:1–4)

Väljend *nende kõrval* või *nende järel* esineb Nehemja raamatu 3. peatükis vähemalt 30 korda. Jumala rahva jaoks otsustaval ajal astusid nad ette ja jagasid vastutust, et teha tööd, mille Ta oli neile andnud. See töö oli nii oluline, et mainitakse Tekoa suurnikke, sest nad „ei painutanud oma kaela oma isanda teenistusse“ (Ne 3:5). Oli ülioluline, et igaüks teeks oma osa.

Neile, kes usuvad, et Jumala riik peaks otsekohe ilmsiks saama, on sõnum selge.

Jeesus lubas, et „seda Kuningriigi evangeeliumi kuulutatakse kogu ilmamaale, tunnistuseks kõigile rahvastele, ja siis tuleb lõpp“ (Mt 24:14). Igavest evangeeliumi ei saa kuidagi viia maailma ainult täistööajaga palgaliste teenistujate abil, samuti ei jõua see maailma ainult elektrooniliste meediakanalite abil. Jumal annab oma rahvale privileegi jagada oma usku Jeesusesse teistega, ja kui kogudus tuleb selle ülesande juurde, siis edeneb evangeelium jõuliselt.

Tom oli innukas harrastuskalastaja. Pärast seda, kui ta oli aidanud võõral inimesel saagi kaldale tuua, hakkasid tema ja teine kalamees sõbrunema. Tomi uus sõber Phil ei tundnud usuliste asjade vastu esialgu mingit huvi, kuni Tom ütles talle: „Kas sa teadsid, et Jeesus veetis palju aega kaluritega?“ Phil, kes ei teadnud midagi Piiblist, oli imestunud ja üllatas Tomi, öeldes: „Ma tahaksin selle kohta rohkem teada saada.“

Järgnesid piibliõpingud, mille käigus Phil võttis innukalt Pühakirja suuri õpetusi vastu. Ta hakkas käima koguduses, võttis Jeesuse oma isikliku Päästjana vastu, kasvas usus ja peagi sai ta ristitud.

Kuid varsti pärast ristimist jäi Phil haigeks. Arstid ei suutnud tema seisundit ravida ja ta suri ootamatult. Tema matusetalituse ajal oli kirik täis leinajaid, kellest paljud olid kalurid ja kes, nagu Phil ise kunagi, ei uskunud Jumalasse. „See oli õnnistus, et Jumal kasutas meid Philini jõudmiseks,“ ütles Tom. Phili matuseteenistust juhtis Tom.

See võib olla juhuslik kohtumine turul, kohtumine tööl või koolis või isegi võimalus aidata võõrast inimest kalapüügil, mis viib Jeesuse poolt muudetud eluni. Me ei saa täpselt teada, millal Jeesus tagasi tuleb, kuid meie privileeg on olla hõivatud, kuni Ta seda teeb. 🕊️

Kodu ees oli silt: „XYZ Security Company: XYZ Security: Kaitseme seda, mis on teile oluline.“ Olulised asjad on tavaliselt hästi kaitstud. Majad ja autod on tavaliselt lukustatud, raha on hoiustatud pangas, olulised dokumendid on turvatud ja lapsed hoitakse halvast eemal.

Inimestest, kes soovivad meile väärtuslikku kahjustada, ei ole puudust. Pärast seda, kui Inglismaa eliitjalgpalluri koju sisse murti ja varastati ühe miljoni naelsterlingi väärtuses kelli ja ehteid, väitsid ametiasutused, et tõenäoliselt lendas professionaalne varaste jõuk Suurbritanniasse just selle eesmärgiga, et röövida. 1990. aastal varastasid vargad Bostonis Massachusettsi poole miljardi dollari väärtuses kunstiteoseid. Neid kurjategijaid ei ole siiani tabatud ja kunstiteoseid – sealhulgas Hollandi meistrite Vermeeri ja Rembrandti maale – ei ole tagasi saadud. Lootus tulutoovast palgapäevast on inspireerinud paljusid kuritegelikke ettevõtmisi.

Oleme sattunud keset sõda, mis ei sarnane ühegi teisega.

Kuid kunstiteosed, kellad ja raha on igaviku valguses vähe väärt. Iga tänapäeva inimene osaleb võitluses millegi tohutult väärtuslikuma eest: meele või teiste sõnadega oma igavese saatuse eest. Üksikisikute otsaette (mõistusesse) pannakse kas Jumala pitser või metsalise märk. Jeesus ütles, et suurim käsk on „armasta

Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega“ (Mt 22:37), kuid „teie süüdistaja, kurat, käib ringi nagu mõirgav lõvi, otsides, keda neelata“ (1Pt 5:8).

Mida te siis teete, et keset seda kõikehõlmavat rünnakut oma meelt, südant ja perekonda kaitsta?

Meie olukord

Oleme sattunud keset sõda, mis ei sarnane ühegi teisega. „Ja lohe vihastas naise peale ja läks sõdima nendega, kes olid jäänud üle naise soost, kes hoiavad tallel Jumala käske ning kellel on Jeesuse tunnistus.“ (Ilm 12:17) See sõda möllab ägedalt ka praegu. Mida te siis teete, et keset seda kõikehõlmavat rünnakut oma meelt, südant ja perekonda kaitsta?

Jeesus pöördub oma rahva poole, kes elab Maa viimastel päevadel, öeldes: „Ma tean su tegusid, et sa ei ole külm ega kuum. Oh oleksid sa ometi külm või kuum! Aga nüüd, et sa oled leige ja mitte külm ega kuum, sülitän ma su välja oma suust.“ (Ilm 3:15, 16) Seejärel tsiteerib Ta lõpuaja usklikke, kes ütlevad: „Ma olen rikas ja mul on rikkust küllalt ning mul ei ole puudu millestki.“ (s 17)

Nii pühalik hoiatus peaks Jumala rahvast ehmatama. Jeesus pöördub koguduse poole ja ütleb: „Teil ei ole aimugi, kui tõsine teie ohtlik vaimne seisund on.“ Ja see ei ole hoiatus, mille võiks kõrvale jätta, mõeldes, et see kehtib kellegi

teise kohta. Laodikea sõnum on mõeldud kogu Jumala rahvale.

Raamatus „Kristuse tähenda-missõnad“ kirjutas Ellen White: „Paljud, kes nimetavad end kristlasteks, on pelgalt inimlikud moralistid. Nad on keeldunud annist, mis võimaldaks neil Kristust austada, esindada maailmas Teda. Püha Vaimu töö on neile võõras. Nad ei ole maailmas tegijad. Taevased põhimõtted, mis eristavad neid, kes on üks Kristusega, nendest, kes on üks maailmaga, on muutunud peaaegu eristamatuks. Tunnustatud Kristuse järgijad ei ole enam eraldi ja eriline rahvas. Piirjoon on ebamäärane. Inimesed allutavad end maailmale, selle tavadele, kommetele ja isekusele. Kogudus on läinud üle maailma, rikkudes seadust, kui maailm oleks pidanud üle minema koguduse juurde, kuuletudes seadusele. Iga päev pöördub kogudus maailma poole.“¹

Taevas ei oleks saanud teha rohkem, et veenda sind sinu enda tohutus väärtuses Jumala ees.

See on kaine avaldus, eriti arvestades sellega, mida Paulus kirjutas Rooma kogudusele. „Sest lihalik mõtteviis on surm, Vaimu mõtteviis aga elu ja rahu; seepärast et lihalik mõtteviis on vaen Jumala vastu, sest ta ei alistu Jumala Seadusele ega suudagi seda. Kes elavad oma loomuse järgi, need ei suuda meeldida Jumalale.“ (Rm 8:6–8)

Väljaspool täielikku alistumist Jeesusele ei saa olla mingit vaimulikku kindlust. Õnneks ei jätnud Paulus roomlasi ilma lootuseta. Ta kirjutas: „Sest kui te oma loomuse järgi elate, siis te surete; kui te aga Vaimu abil ihu teod suretate, siis te elate.“ (Rm 8:13)

Jumala and

Jeesuse peatne tagasitulek nõuab Jumala rahva tõelist ja kogu südamest ettevalmistust. Me elame „rasketel aegadel“, millest Paulus kirjutas Timoteusele (2Tm 3:1). On hädavajalik, et iga kristlane tagaks, et tema süda on ühendatud taevase südamega. Aega on vähe, seda ei saa kaotada. Jeesus tuleb varsti tagasi.

Väljaspool täielikku alistumist Jeesusele ei saa olla mingit vaimulikku kindlust.

Teie pärast oli Jeesus „inimeste poolt hüljatud, valude mees ja haigustega tuttav /---/ ta oli põlatud ja me ei hoolinud temast. Ent tõeliselt võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid. Meie aga pidasime teda vigaseks, Jumalast nuhelduks ja vaevatuks. Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud.“ (Js 53:3–5)

Jeesus viis sinu patud ristile ja suri sinu eest. Taevas ei oleks saanud teha rohkem, et veenda sind sinu enda tohutust väärtuses

Jumala ees. Jumal andis suurima võimaliku kingituse, kui „ta andis oma ainusündinud Poja“ (Jh 3:16). Kui sa selle anni vastu võtad, on see sinu.

Jeesus ütleb Laodikea kogudusele: „...siis ma annan sulle nõu osta minu käest tules proovitud kulda, et sa saaksid rikkaks, ning valgeid rõivaid, et end nendega riietada ja et ei saaks avalikuks sinu alastioleku häbi, ning silmasalvi võida silmi, et sa näeksid.“ (Ilm 3:18) Usk Kristusesse, Tema õigusesse ja Püha Vaimu silmasalv on tasuta vastu võtmiseks. Kui sa võtad vastu Kristuse ja Tema õiguse, saavad need sinu omaks. Igapäevane palve ja Piibli lugemine tugevdavad sinu ühendust Jumalaga. Kui annad oma elu Jeesusele, saad kindlustunde päästmise annist.

„Kui me allutame end Kristusele, ühendatakse meie süda Tema südamega, meie tahe sulandub Tema tahtesse, meie mõistus saab üheks Tema mõttega, meie mõtted saavad kaetud Tema mõtetega; me elame Tema elu. Seda tähendabki see, et meid riietatakse Tema õiguse kuuuga.“²

Kui sa palud Teda, siis kaitseb Jeesus seda, mis on kõige tähtsam.

1 Ellen G. White, „Kristuse tähendamissõnad“ (Review and Herald Pub. Assn., 1900), lk 315.

2 *Ibid.* lk 312.

AUSUS ON PARIM

POLITIKA

Öeldakse, et ausus on parim poliitika. Ja kusagil pole see rohkem tõi kui usuküsimustes.

Äsja Egiptuse vangistusest vabanenud iisraellased astusid röömuga lepingulisse suhtesse Jumalaga. Rahvas, kes kohtus kõrbes Jumalaga, oli lootusrikas ja täis ootusärevust.

Kui nad oleksid tunnistanud, et ei suuda teha seda, mida Jumal oli palunud, oleksid nad seda pea lõputut ebaõnnestumiste ja kannatuste voogu vältinud.

Pärast seda, kui nad said teada, et Jumal soovib, et nad oleksid Tema „omand kõigi rahvaste hulgast“, „preestrite kuningriigiks ja pühaks rahvaks“, nõustus Iisrael innukalt sellega, mida Jumal pakus (2Ms 19:5, 6). „Me teeme kõik, mis Issand on öelnud,“ vastasid nad (salm 8). Kuid vaevalt kuus nädalat hiljem ehitasid Moosese kaasmaalased eesotsas tema venna, ülempreester Aaroniga kuldvasika ja tegelesid alandava ebajumalateenistusega. „...ja rahvas istus maha sööma ja jooma ning tõusis üles mängima.“ (2Ms 32:6) See, mida Mooses Siinai mäelt alla tulles nägi, oli talle nii vastumeelne, et ta „viskas laud käest ning purustas need mäejalamil“ (2Ms 32:19).

Nende probleem ei olnud mitte siiruse või tahtmise puudumine. Nad sattusid lihtsalt samasse kitsikusse, mida Paulus kirjeldas Kirjas roomlastele 7. peatükis. „Ma ei mõista ju, mida ma teen: sest ma ei tee seda, mida tahan, vaid ma teen, mida vihkan.“ (Rm 7:15) Iisrael vajas ausust. Kui nad oleksid tunnistanud, et ei suuda teha seda, mida Jumal oli palunud, oleksid nad seda pea lõputut ebaõnnestumiste ja kannatuste voogu vältinud.

See kunagine orjarahvas, kes ei olnud vabaduse või enesemääratlusega harjunud ja keda oli põlvkondade vältel ümbritsenud toores paganlus, ei saanud kuidagi ise teha seda, mida Jumal palus. Just sellises olukorras on Jumala rahvas ka täna. Küsimus ei ole selles, kas Jumal soovib, et Tema rahvas armastaks Teda ja kuuletuks Talle või mitte. Küsimus on selles, kuidas see peaks toimuma.

Küsimus ei ole selles, kas Jumal soovib, et Tema rahvas armastaks Teda ja kuuletuks Talle või mitte.

Võti

Paljud on pettunud oma suutmatuses elada Jumala ees ausalt, järeldades sageli, et nad ei omanda kunagi tõelise kristluse saladust. Esimene asi, mida Jeesuse järgija peab mõistma, on tema enda nõrkus. Teine on see, mida Jumal lubab teha selles nõrkuses ja selle kaudu.

Tõde on see, et Jumal ei saa päästa neid, kes usuvad, et nad on tugevad. Seepärast kirjutas

Paulus: „Niisiis, kes enese arvab seisvat, vaadaku, et ta ei langeks!“ (1Kr 10:12) Nagu prohvet ütles: „... kõik meie õigused on määrdunud riide sarnased.“ (Js 64:5)

Ometi ütleb Jumal nendele patustele, ebaõiglastele inimestele: „Sulle piisab minu armust, sest nõtruses saab vägi täielikuks.“ (2Kr 12:9) Eduka kristliku elu võti on õppida toetuma Jeesuse jõule. Jumal ei palu oma lastelt, et nad teeksid suuri asju, vaid et nad annaksid oma elu Talle, et Tema saaks neis suuri asju teha.

See mõte on korduvalt väljendatud filiplastele kirjutatus: „... ja olen veendunud selles, et see, kes teis on alustanud head tööd, lõpetab selle enne Kristuse Jeesuse päeva.“ (Fl 1:6) See, kes alustab patuse elus päästetööd, lubab seda tööd jätkata kuni Jeesuse tagasituleku päevani. „Sest Jumal on see, kes teis tegutseb, et te tahate ja toimite tema hea nõu kohaselt.“ (Fl 2:13)

Samadele usklikele väljendab Paulus oma soovi, „et mind leitaks tema seest ega oleks mul oma õigust, mis tuleb Seadusest, vaid see õigus, mis tuleb Kristusesse uskumisest, see, mille Jumal annab usu peale“ (Fl 3:9). Paulus selgitab Filipi kogudusele, et Jumal soovib, et Tema lapsed laseksid Tal elada endas. Andes oma elu Jumalale, võtavad patused vastu Jeesuse õiguse.

Kui Püha Vaim asustab elu, toob ta usklikule Kristuse ja Tema õiguse. Jeesus lubab elada oma järgijate südames. Nagu ütleb galaatlastele 2:19, 20: „Ma olen ühes Kristusega risti löödud; nüüd ei ela enam mina, vaid Kristus elab minus. Ja mida ma nüüd elan ihus, seda ma elan usus Jumala Pojasse, kes mind on armastanud ja on iseenese loovutanud minu eest.“ Paulus selgitas Kolossa

kogudusele, et evangeeliumi saladus on „Kristus teie sees, kirkuse lootus“ (Kl 1:27).

Paljud on pettunud oma suutmatuses elada Jumala ees ausalt, järeldades sageli, et nad ei omanda kunagi tõelise kristluse saladust.

Jeesus väljendas sama mõtet, kui Ta selgitas, et Tema suhe oma jüngritega on sarnane viinapuu ja selle okste vahelise sidemega. „Jääge minusse, ja mina jään teisse. Nii nagu oks ei suuda kanda vilja omaette, kui ta ei jää viinapuu külge, nõnda ka teie, kui te ei jää minu külge.“ (Jh 15:4)

Elus Kristuses

Iga päev pakub Jumala lapsele võimaluse anda end üle Temale. „Kristusele andunud inimhing saab Kristuse kantsiks selles mäsavald maailmas. Kristus soovib, et selles kantsis valitseks ainult Tema. Selliselt taeva valguses olev inimene jääb Saatana rünnakutele kättesaamatuks.“¹

„Eks te tea, et kelle kuulekusse teie end loovutate orjaks, kelle sõna te kuulake, selle orjad te olete – olgu patu orjad surmaks või kuulekuse orjad õiguseks!“ (Rm 6:16) „Tõeline sõnakuulmine lähtub südamest. See on harmoonia Kristusega. Kui me Talle allume, siis samastab Ta oma mõtted ja eesmärgid meie omadega; meie mõtted ja tunded vormuvad Tema tahte järgi nii, et kuuletudes Temale kuuletume me

ühtlasi oma südame soovile. Meie õilistatud ja pühitsetud tahe leiab, et ülim rõõm on teenida Jumalat. Kui me tunneme Jumalat nii, nagu meil on võimalus Teda tunda, siis on meie elu pidev sõnakuulmise elu. Kui õpime mõistma Kristuse iseloomu ja oleme ühenduses Jumalaga, muutub patt meile vastikuks.“²

Jumal ei saa päästa neid, kes usuvad, et nad on tugevad.

Nagu saksa teoloog Dietrich Bonhoeffer kunagi kirjutas: „Kui Kristus kutsub inimest, siis kutsub Ta teda surema.“³ Vanale elule suremine võimaldab Jeesusel meid oma näo järgi ümber kujundada. Kahtlemata tuleb ette ka pettumusi, kui me õpime, kuidas Temale täielikumalt alistuda. Kui me oleme enda vastu ausad, siis tunnistame, et me ei suuda olla sellised, nagu igavik nõuab. Sama ausus tunnistab, et Jumal suudab teha kõike, mis on vajalik õigeks-mõistmiseks ja pühitsemiseks ka kõige nõrgemas elus. End Jeesusele üle andes võime vaadata usaldusega sellele suurele päevale, mil lunastatud ütlevad: „Vaata, see on meie Jumal, keda me ootasime, et ta meid päästaks. See on Issand, keda me ootasime, hõisakem ja tundkem rõõmu tema päästest.“ (Js 25:9)

„Tule, Issand Jeesus!“
(Ilm 22:20)

¹ Ellen G. White, „Ajastute igatsus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898), lk 324.

² *Ibid.* lk 668.

³ Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship* (Touchstone; First Edition 1995), lk 99.

ELLEN G. WHITE

PÄRAST JEESEUSE TEIST TULEMIST

Elu Jeesusega uuel maal

Piiblis nimetatakse päästetute pärandit „maaks“ (Hb 11:14–16). Sellel maal viib Taveane Karjane oma karja elava vee allikatele. Elupuu annab oma vilja igas kuus ja puu lehed on rahvastele terviseks. Seal on igavesti voolavad jõed, selged kui kristall. Nende kallastel kohisevad puud heidavad varje teeradadele, mis on valmistatud Issanda lunastatutele. Avarad tasandikud vahelduvad kenade küngastega ja Jumala mäed sirutavad kõrgusse oma ülevaid tippe. Neil rahulikel tasandikel ja voolavate jõgede kallastel leiab nii kaua ränduritena ekselnud Jumala rahvas endale kodu. /---/

Keegi ei vaja ega soovi puhkust. Jumala tahet täites ja Tema nimele kiitust tuues ei tunta väsimust.

Seal on Uus Jeruusalemm, uue maa pealinn, „toredaks krooniks Jehoova käes ja kuninglikuks peakatteks oma Jumala pihus.“ „Tema valgus on kõige kallima kivi sarnane, otsegu jaspiskivi, mis hiilgab nagu mägikristall.“ „Ja rahvad hakkavad käima tema valguses, ja ilmamaa kuningad toovad sinna oma auhiilguse.“ Issand ütleb: „Mina rõõmutsen Jeruusalemma pärast ja tunnen rõõmu oma rahvast.“ „Jumala telk on inimeste juures! Ja tema asub nende juurde elama ja nemad on tema rahvad ja Jumal ise on nendega.“ (Js 62:3; Ilm 21:11, 24; Js 65:19; Ilm 21:3)

Missugune seal kõik on

Jumala linnas „ei ole enam ööd“. Keegi ei vaja ega soovi puhkust. Jumala tahet täites ja Tema nimele kiitust tuues ei tunta väsimust. Me tunneme hommiku värskust, mis kunagi ei lõpe. „Neile ei ole vaja lambivalgust ega päevavalget, sest Issand Jumal valgustab neid.“ Päikesevalgust asendab kiirgus, mis ei ole valulikult pimestav, kuid mis ületab mõõtnatult meie keskpäeva heleduse. Jumala ja Talle au täidab püha linna kustumatu valgusega. Lunastatud käivad igavese päeva päikeseta auhiilguses. „Ja templit ma seal ei näinud, sest Issand, Kõigeväeline Jumal, on tema tempel ja Tall.“ (Ilm 21:22) Jumala rahva eesõiguseks on suhelda isiklikult Isa ja Pojaga. „Nüüd me näeme nagu peeglis tuhmi kujutist.“ (1Kr 13:12) Me näeme Jumala kujutist peegelduvat otsekui peeglis – looduses ja selles, kuidas Jumal kohtleb inimesi; kuid seal näeme me Teda palgest palgesse ilma varjava kateta. Me seisame Tema läheduses ja vaatleme Tema palge auhiilgust.

Armastus ja osavõtlikkus, mida Jumal ise on hinge istutanud, leiab seal kõige tõelisema ja meeldivama väljenduse.

Seal tunnevad lunastatud üks-teist nii nagu ammused tuttavad. Armastus ja osavõtlikkus, mida Jumal ise on hinge istutanud, leiab seal kõige tõelisema ja

meeldivama väljenduse. Puhas suhtlemine pühade olenditega, harmooniline seltskondlik elu pühade inglitega ja kõigi aegade ustavate inimestega, kes on oma rüüd pesnud ja valgeks teinud Talle veres, pühad sidemed, mis ühendavad „kõiki suguvõsasi taevas ja maa peal“ (Ef 3:15) – see kõik suurendab lunastatute õnne. Seal mõtisklevad surematud lõppematu rõõmuga loova väe imede ja lunastava armastuse mõistatuse üle. Seal pole ainsatki halastamatut, petvat vaenlast, kes ahvatleks Jumalat unustama. Iga annet saab arendada, iga võimet suurendada. Teadmiste omandamine ei väsita mõistust ega kurna jõudu. Seal võib teostada kõige suurepärasemaid ettevõtmisi ja unistusi, ellu viia kõrgeimaid ideid ja teostada ülevaimaid taotlusi. Ja ikkagi kerkitab uusi kõrgusi ületamiseks, uusi imesid imetlemiseks, uusi tõdesid mõistmiseks ja uudseid eesmärke mõistuse ja hinge võimete rakendamiseks.

Rõõm igavikust

Jumala lunastatutele on uurimiseks avatud kõik universumi saladused, seadused ja aarded. Surelikkuse ahelaist vabadena võivad nad lennata kaugetesse maailmadesse – planeetidele, mille elanikud värisest kurbusest inimeste hädasid nähes ja rõkkasid rõõmulauludest iga lunastatud hinge puhul. Juubeldades võtavad selle maailma lapsed osa langemata olendite rõõmudest ja tarkusest. Nad jagavad meiega teadmise ja mõistmise aardeid, mida nad on omandanud läbi ajastute Jumala kätetööd uurides. Tumestamata pilguga vaatlevad nad Looja au – päikesi, tähti ja nende süsteeme, mis kõik tiirlevad neile määratud korras ümber

Jumala trooni. Kõigele – vähimast kuni suurimani on kirjutatud Looja nimi. Kõiges on näha Tema väe suurust.

Iga annet saab arendada, iga võimet suurendada.

Ja iga järgnev hetk toob igavikku esile ikka rikkalikumaid ja aulisemaid ilmutusi Jumalast ning Kristusest. Sedamööda, kuidas kasvavad teadmised, suureneb ka armastus, aukartus ja Jumala laste õnn. Mida rohkem inimesed Jumalast teada saavad, seda enam imetlevad nad Tema iseloomu. Kui Jeesus avab nende ees lunastuse imestusväärseid ja hämmastavaid võidud, mis saavutati suures võitluses Saatanaga, värisevad lunastatute südamed. Üha rõõmsama vaimustusega mängivad nad kuldsetel kannedel. Kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat häält ühinevad võimsaks kiituslauluks.

Kõigele – vähimast kuni suurimani on kirjutatud Looja nimi.

„Ja kõike loodut, mis on taevas ja maa peal ja maa all ja meres, ja kõike mis nendes on, kuulsin ma ütlevat: „Sellele, kes istub aujärjele, ja Tallele olgu kiitus ja au ja austus ja vägi ajastute ajastuteni!““ (Ilm 5:13)

Suur võitlus on lõppenud. Pattu ja patuseid ei ole enam. Kõik on puhas. Kogu ääretu universum

tuksub täiusliku harmoonia ja õnne ühtses rütmis. Temast, kes on kõige Looja, voogab elu, valgus ja rõõm läbi lõpmatute aegade. Kõige väiksemast aatomist suurima maailmani kuulutab elus ja elutu oma täiuslikkus ilus: „JUMAL ON ARMASTUS!“ ✨

Kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat häält ühinevad võimsaks kiituslauluks.

See artikkel on väljavõte Ellen G. White'i raamatu „Suur võitlus“ viimasest, 42. peatükist. Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Ellen G. White'il (1827–1915) oli tema enam kui 70 aastat väldanud avaliku teenistuse jooksul piibellik prohvetlikult kuulutamise vaimuand.

